

- stwierdzenie nieważności wspomnianej decyzji Komisji lub ewentualnie skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty:

Land Oberösterreich jako podstawy odwołania podnosi błąd proceduralny oraz naruszenie prawa wspólnotowego przez Sąd Pierwszej Instancji.

Zaskarżony wyrok w ramach analizy zarzutu „naruszenia traktatu” zajmuje się jedynie kryterium „specyficznego problemu”; pozostałe kryteria art. 95 ust. 5 WE w ogóle nie są badane. Mimo szczegółowo udokumentowanych, popartych liczbami argumentów wnoszącej odwołanie zawartych w skardze, Sąd nie zajął się jednak kwestią „specyficznego problemu” z dokładnością, która byłaby odpowiednia dla jej znaczenia dla wyniku postępowania. Sąd nie dostrzegł, że specyficzny problem polega na niemożności wprowadzenia zwykłych środków koegzystencji z powodu silnie rozdrobnionej struktury rolnictwa w Górnej Austrii z niezwykle wysokim udziałem gospodarstw ekologicznych. Zaniechanie szczegółowego rozpatrzenia podniesionych w tym względzie argumentów stanowi zdaniem wnoszącego odwołanie naruszenie obowiązku uzasadnienia wyroku przez Sąd, co stanowi wadę proceduralną.

Komisja wydała decyzję nie dając Land Oberösterreich względnie Republice Austrii możliwości zajęcia stanowiska wobec jedyne dowodu w postępowaniu, to jest oświadczenia Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności. W zaskarżonym wyroku Sąd dochodzi do wniosku, że argumenty przyjęte przez Trybunał w odniesieniu do art. 95 ust. 4 WE, na podstawie których Trybunał odrzucił obowiązywanie zasady kontradiktoryjności w postępowaniu na podstawie art. 95 ust. 4 WE, można zastosować analogicznie do postępowania na podstawie art. 95 ust. 5 WE. Wnoszący odwołanie sprzeciwia się takiemu stanowisku prawnemu. Nie można pominąć, że powoływane w zaskarżonym wyroku wyroki Trybunału wydane zostały jeszcze na podstawie ówczesnego art. 100a traktatu WE, który nie zawierał rozróżnienia między utrzymaniem istniejących i wprowadzeniem nowych przepisów Państw Członkowskich. Land Oberösterreich stoi ponadto na stanowisku, że prawo do przedstawienia stanowiska stanowi fundamentalną zasadę proceduralną, której obowiązywanie nie powinno być niepotrzebnie ograniczane również ze względów ekonomii procesowej. Już z tego powodu należy zatem stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 26.11.2005 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 230, str. 34

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem tribunal de première instance de Bruxelles z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie Procureur du Roi — Strony cywilne: Union des Dentistes et Stomatologues de Belgique, U.P.R i Jean Totolidis przeciwko Ioannisowi Doulamisowi

(Sprawa C-446/05)

(2006/C 48/30)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem tribunal de première instance de Bruxelles z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie Procureur du Roi — Strony cywilne: Union des Dentistes et Stomatologues de Belgique, U.P.R i Jean Totolidis przeciwko Ioannisowi Doulamisowi.

Tribunał de première instance de Bruxelles zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy art. 81 WE w związku z art. 3 ust. 1 lit. g) WE oraz art. 10 akapit drugi WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie ustawie krajowej, w tym przypadku ustawie z dnia 15 kwietnia 1958 r. dotyczącej reklamy w zakresie opieki dentystycznej, która zakazuje (jakimkolwiek podmiotom i) podmiotom świadczącym usługi w zakresie opieki dentystycznej, w ramach wolnego zawodu lub gabinetu dentystycznego, dostarczania — pośredniego lub bezpośredniego — jakiegokolwiek reklamy w zakresie opieki dentystycznej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Paris z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Thomson Multimedia Sales Europe przeciwko Administration des Douanes et Droits Indirects

(Sprawa C-447/05)

(2006/C 48/31)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 16 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Paris z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Thomson Multimedia Sales Europe przeciwko Administration des Douanes et Droits Indirects.

Cour d'appel de Paris zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy załącznik 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ⁽¹⁾ jest sprzeczny z art. 24 rozporządzenia Rady nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾ i w związku z tym nieważny, jako że stosowanie tego załącznika prowadzi do stwierdzenia, że odbiornik telewizyjny wyprodukowany w Polsce, w okolicznościach wskazanych w dokumentach postępowania, ma pochodzenie koreańskie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str 1)

⁽²⁾ Dz.U. 302, str 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Paris z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Société Vestel France przeciwko Administration des Douanes et Droits Indirects

(Sprawa C-448/05)

(2006/C 48/32)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 16 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Paris z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Société Vestel France przeciwko Administration des Douanes et Droits Indirects.

Cour d'appel de Paris zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy załącznik 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ⁽¹⁾ jest sprzeczny z art. 24 rozporządzenia Rady nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾ i w związku z tym nieważny, jako że stosowanie tego załącznika prowadzi do stwierdzenia, że odbiornik telewizyjny wyprodukowany w Turcji, w okolicznościach wskazanych w dokumentach postępowania, ma pochodzenie chińskie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str 1)

⁽²⁾ Dz.U. 302, str 1

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-452/05)

(2006/C 48/33)

(Język postępowania: francuski.)

W dniu 19 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez S. Pardo Quintillán i F. Simonetti, działające w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie zapewniając minimalnego zmniejszenia całkowitego ładunku ścieków doprowadzanych do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych na swym obszarze o co najmniej 75 % całkowitej ilości fosforu i o co najmniej 75 % całkowitej ilości azotu, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 5 ust. 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych ⁽¹⁾;
2. obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W 1999 r. Luksemburg wskazał, iż zamiast stosowania bardziej rygorystycznego oczyszczania ścieków komunalnych na swoim obszarze wybiera, na podstawie art. 5 ust. 4, całościową ocenę stopnia zmniejszenia ilości fosforu i azotu na obszarze wszystkich miast luksemburskich.

Jednakże, stosownie do ostatnich danych procentowych dotyczących zmniejszenia całkowitego ładunku ścieków doprowadzanych do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych przesłanych przez Luksemburg, warunki stosowania art. 5 ust. 4 nie zostały spełnione.

W związku z powyższym, Komisja jest zmuszona uznać, iż władze luksemburskie nie dowiodły, że nastąpiło minimalne zmniejszenie całkowitego ładunku ścieków doprowadzanych do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych w odniesieniu do fosforu i do azotu, o co najmniej 75 %, a zatem warunki stosowania art. 5 ust. 4 nie zostały spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 153, str. 40.